

NEDJELJNA ČITANJA

Jon 3, 1-5.10; Ps 25, 4b-7bc.8-9; 1Kor 7, 29-31; Mk 1, 14-20

Današnja riječ Božja poziva nas na obraćenje. Tema je to koja ne zastarijeva, koju vrijeme nikada ne nadilazi, jer svatko od nas potreban je obraćenja. Sam pojam dolazi od grč. riječi *metanoia*, a označava promjenu misli. A tko od nas nije potreban promjene misli, koje su često usmjerene na mnoge stvari koje nisu u skladu s Božjom voljom? *Metanoia* bi tako bila promjena misli na način da Božje misli postanu naše misli. Kada čovjek počne živjeti svoje obraćenje, postaje spreman prihvatiti Božji poziv i poći njegovim putem. Isus nije birao školovane ljude, pismoznance i židovske svećenike, već ribare, dajući do znanja kako za Božje Kraljevstvo nisu bitne vještine i znanja, već otvoreno srce koje je spremno sve ostaviti i poći za njim. I mi smo pozvani ostaviti mreže, ne ovisiti o prošlosti nego se okrenuti budućnosti, jer Bogu nije bitno tko smo bili i tko jesmo, već ono što možemo postati. A pozvani smo postati sveci, ljudi koji žive s Bogom i za Boga. Zato Isus govori da je vrijeme iščekivanja došlo svome koncu, jer Bog po njemu uistinu prebiva s ljudima dajući tako svakome priliku za vječnu sreću. Isus nas vraća u Eden, rajski vrt gdje Bog šeće s ljudima, tj. biva im neposredno blizak. Preduvjet za ući u tu blizinu je obraćenje, promjena misli, okretanje u drugom, pravom životnom smjeru. Obraćenje nas potiče da se okrenemo od sebe k drugima, da živimo za Boga i bližnjega, a ne vlastite interese. Zato Isus poziva apostole da postanu ribarima ljudi. Ribariti ribu znači izvući ju iz vode, tj. izvući ju iz života, dok ribariti ljude znači izvlačiti ih iz ambijenta smrti u život, što nije čin vlastitog interesa, već ljubavi prema bližnjemu. Mreža kojom možemo loviti ljude je radosna vijest, koja ne prikazuje Boga kao osvetnika, kao onoga koji kažnjava, koji traži nešto za sebe, već nam Isus predstavlja Boga kao onoga koji je ljubav, koji sve oprašta, koji nam sve daje, pa i samoga sebe podlaže smrti da bismo mi živjeli vječno. Sigurno da susret s ovakvom radosnom vijesti mijenja misli čovjeka. No, više od riječi, drugima trebamo propovijedati primjerom vlastita života, spremni ostaviti sve da bismo služeći čovjeku služili Bogu.